

43
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ
ΤΗΣ ΠΟΥΛΚΛΑΥΣΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

ΜΑΡΙΚΑΣ Γ. ΑΚΡΙΒΗ

(ΤΟ ΓΕΝΟΣ Η. ΤΣΙΤΣΟΒΙΤΣ)

ΤΗ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1932

ΕΝ ΤΩ ΕΝ

ΠΡΙΓΚΗΠΩ ΙΕΡΩ ΝΑΩ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

—
1932

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΟΤΕΚΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ
ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

ΜΑΡΙΚΑΣ Γ. ΑΚΡΙΒΗ

(ΤΟ ΓΕΝΟΣ Η. ΤΣΙΤΣΟΒΙΤΣ)

ΤΗ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1932

ΕΝ ΤΩ ΕΝ

ΠΡΙΓΚΗΠΩ ΙΕΡΩ ΝΑΩ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1932

ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΜΑΡΙΚΑΝ Γ. ΑΚΡΙΒΗ

ΥΠΟ

Γ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ

*Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,
βαρυνπενθοῦσα συνάθροισις,*

Περιοαλγῆς καὶ περιδακρυς προσέρχομαι κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην στιγμήν ἵνα ἀποχαιρετήσω, ἐξ ὀνόματος τῶν βαρυνθυμούντων φίλων, τὸ πανώστατον νεκρὰν καὶ ἄπνουν διὰ δύο λέξεων ἐπικηδεῖων τὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ μεταβαίνουσαν ἀγαθὴν καὶ ἐξαίρετον δέσποιναν *Μαρίκαν*, λατρευτὴν καὶ πολυαγάπητον σύζυγον τοῦ καλοῦ φίλου Γεωργίου Ἀκριβῆ, καὶ πεφιλημένην ἀδελφὴν τοῦ προσφιλεστατοῦ φίλου Πέτρου Ταῖσοβιτς.

Ὁ θάνατος τῆς προκειμένης νεκρᾶς ἀνυπολόγιστον συμφορὰν ἐνσπείρει εἰς τὸν τιμημένον οἶκόν της, λύπην δὲ καρδιοβόρον καὶ θυμαλγῆ εἰς πάντας, καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον,

ὅστις ἰκανῶς ἐγενόμην γνώστης τῶν ἀρετῶν αὐτῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαετῆ γειτονίαν.

Κλαίει περιαλγῶς καὶ κόπτεται καὶ ὀλοφύρεται διὰ τὴν ἀνεπιστορεπτεῖ ἀποδημίαν τῆς θρηνουμένης ὁ ἐντιμος, ὁ καλοκάγαθος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πλὴν δύστηνος σύζυγος αὐτῆς, στερούμενος ἤδη συντρόφου τοῦ βίου περιφιλήτου καὶ πολυφιλήτου, τὴν ὁποίαν περιπαθῶς ἠγάπησε, μεθ' ἧς ἐπὶ δωδεκαετίαν συνεβίωσεν ἐν διηνεκαὶ εἰρήνῃ, ἀρμονία καὶ ἀγάπη, καὶ ἡ ὁποία εἶχε τὸ μέτωπον περιεκοσμημένον διὰ τοῦ ἀκηράτου στεφάνου τῆς συζυγικῆς πίστεως καὶ σωφροσύνης.

Πύρινα δάκρυα καταχέει ὁ πολυτλήμων καὶ δύσμοιρος ἀδελφός, ὅστις ἐν ἀμίλλῃ συγκινητικῇ μετὰ τοῦ ὡσαύτως δυσμοίρου συζύγου τῆς μακαρίτιδος δὲν ἴσχυσε ν' ἀποκρούσῃ τὸν θάνατον καὶ ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῶν ὀνύχων αὐτοῦ τὸ θῦμα, τὴν πολὺκλαυστον Μαρίκαν, παρὰ τὰς πολυειδεῖς περιποιήσεις καὶ περιθάψεις ἀμφοτέρων, παρὰ τὰς εὐχὰς καὶ δεήσεις τῶν συγγενῶν καὶ φίλων, παρὰ πάντα τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης, παρὰ τὰς ἀγρύπνους καὶ ἐνδελεχεῖς προσπαθείας οἰκογενειακῶν φίλων ἰατρῶν, καὶ οὕτως ἡ αἰγλήσσσα καὶ ἄμωμος αὐτῆς ψυχὴ καταλιποῦσα μετὰ ὀκταήμερον νόσον τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον ἠύτομόλησεν εἰς τὴν οὐράνιον κατοικίαν πρὸς τὸν Πλάστην ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἀγγέλων.

Θρηνεῖ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀρικλαύστου γυναικὸς καὶ ἡ κοινότης τῆς περιζήλου ταύτης νήσου, ἐν τοῖς κόλποις τῆς ὁποίας πρὸ 55 ἐτῶν ἐγεννήθη ἡ αἰσίδιμος, ἔζησε καθ' ὅλον τὴν τὸν βίον, ἠγαπήθη καὶ τῆς γενικῆς ἀπὴλαυεν ὑπολήψεως καὶ συμπαθείας.

Θρηνώδη ἀποτελοῦσι συναυλίαν καὶ οἱ λοιποὶ στενοὶ συγγενεῖς τῆς φίλης νεκρᾶς, οἱ πολυειδῶς παρ' αὐτῆς εὐεργετηθέντες, καὶ πάντες οἱ ὧδε ἐστηκότες γνωστοὶ καὶ φίλοι, οἵτινες βαρυνάλλεῖς κυκλοῦσι τὸ φέρετρον αὐτῆς.

Τὸ φέρετρον τοῦτο, φίλοι παρεστῶτες, ἐγκλείει σπανίας ἀρετάς. Κάλλος ψυχικὸν καὶ φυσικόν, καρδίαν ἀγνήν καὶ πλήρη εὐγενῶν αἰσθημάτων, ταπεινοφροσύνην καὶ μετριοφροσύνην, ὑπαρξιν ἀφωσιωμένην εἰς τὰ θρησκευτικὰ αὐτῆς καθήκοντα, ὑπαρξιν κεκοσμημένην μὲ χρηστότητα, εἰλικρίνειαν, μελιχιότητα ἠθους, προσήνειαν καὶ εὐπροσηγορίαν, ὑπαρξιν φέρουσαν τὴν συμπάθειαν ἐγκεχαραγμένην ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειλέων αὐτῆς. Τίς τῶν γνωρισάντων τὴν προσφιλῆ νεκρὰν δὲν ἀναπολεῖ μετὰ βαθείας συγανήσεως εἰς τὴν ἑαυτοῦ μνήμην τὴν φαιδρότητα, τὸ εὐθυμον καὶ τοὺς ἀπερίττους καὶ χαριεστάτους αὐτῆς τρόπους, τοὺς καταθέλλοντας πάντας καὶ πάσας; Ἐν τῷ προσώπῳ σου, ὦ προσφιλῆς γύναι, θρηνοῦμεν τὴν ἀπώλειαν ἐνὸς εὐθαλοῦς γόνου τῆς ἐντιμοσιότητος καὶ ἐνα-

ρέτου οίκογενείας Τσίτσοβιτς, ἥς ὁ πατήρ, ὁ μακάριος Παντελῆς, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν στοργικωτέρων καὶ εὐγενεστέρων τέκνων τῆς νήσου ταύτης, διακριθεὶς ἐπὶ ζήλῳ φιλογενεῖ, ἐπὶ εὐγενεῖα αἰσθημάτων καὶ ἀκεραιότητι χαρακτῆρος. Ἐν τῷ προσώπῳ σου θρηνοῦμεν ὑπαρξιν φέρουσαν τὴν ἁγίαν χαρὰν τῶν εὐγενῶν ψυχῶν εἰς τὴν προᾶξιν τοῦ ἀγαθοῦ, ἐργάτιδα τῆς κατὰ δύναμιν ἐλεημοσύνης καὶ εὐεργετίδα ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ καὶ μυστικῶ τῷ τρόπῳ τῶν πενομένων. Ἐν τῷ προσώπῳ σου, ὃ προσφιλῆς Μαρίκα, στεροῦνται ὑπάρξεως οἱ διὰ φιλίας μετὰ τοῦ συζύγου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου συνδεδεμένοι ὁμογενεῖς καὶ ξένοι, ὑπάρξεως, ἥτις κατέστησε τὸν οἶκόν της οἶκον Ἄβραάμ, καὶ ἄσυλον καὶ τέμενος φιλοξενίας. Τί δὲ εἶπω περὶ τῆς καλλονῆς καὶ τῆς αἰγλήσεως σου μορφῆς καὶ περὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς καὶ ἐπιβαλλούσης παρασιτάσεώς σου; Τί δὲ εἶπω περὶ τῆς στοργῆς σου πρὸς τοὺς γονεῖς σου, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν πρὸ ἐξατίας ἀποβιώσαν μητέρα σας, τὴν μακαρίτιδα Σοφίαν, διακριθεῖσαν ἐν τῷ βίῳ της διὰ τὴν τὴν ἀκραφνῆ της εὐσέβειαν, τὴν ἀνυπόκριτον εὐλάβειαν, τὴν χριστομίμητον φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἐλεήμονα προαίρεσιν;

Τὰ προσόντα ταῦτα τῆς ἀοικλαύστου Μαρίκας Ἀκριβῆ ἀπετέλουν εὐώδη καὶ πολυποίκιλον ἀνδοδέσμητον, ἀφ' ἧς αἱ φίλαι αὐτῆς ὡς

ἄλλαι μέλισσαι ἀπεμύζων τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα πρὸς τελειότεραν καὶ εὐγενεστέραν διάπλασιν τῶν καρδιῶν αὐτῶν.

Αὕτη εἶναι διὰ δύο λέξεων ἡ εἰκὼν τῆς μακαρίτιδος, τὴν ὁποίαν ἀνεξάλειπτον ἀφήκεν ἐν ταῖς καρδίαις καὶ τῇ μνήμῃ τῶν γνωρισάντων αὐτήν.

Τοῦ πένθους μετέχουσι καὶ οἱ νῦν προεξάρχοντες τῆς μεγαλοπρεποῦς καὶ ἐπικηδεῖου πομπῆς, ὁ ἀριπρεπῆς ποιμενάρχης τῆς θεοσώστου ταύτης ἐπαρχίας Πριγκηπονῆσων, τιμῶν καὶ ἀγαπῶν τὰ ἐκλεκτά του ποίμνια, ὁ καὶ διατρανώσας πρὸς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειαν τὴν ἀγάπην αὐτοῦ καὶ συμπάθειαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας τῆς ἀειμνήστου καὶ κατὰ τὴν ἐνσκήψασαν συμφορὰν, ὡς καὶ ὁ γεροῦς μητροπολίτης Εἰρηνοπούλεως, στενὸς οἰκογενειακὸς φίλος.

Μέσῃν ἀλγεῖ τὴν καρδίαν καὶ ὁ σοφὸς καὶ ἐθνοδόξαστος Πατριάρχης μας Φώτιος ὁ Β'—τὸ μέγα, τὸ ἀγακλυτόν, τὸ καλλιγένεθλον βλάστημα τῆς ὡραίας ταύτης νήσου, τὸ ἀναδείξαν αὐτὴν κλεινὴν καὶ ἔνδοξον ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ ἀπὸ τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1929—, ὅστις μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν ὑπέροχον ψυχικὴν εὐγένειαν παρίσταται τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν διὰ καταλλήλου ἀντιπροσώπου πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν συλλυπητηρίων αἰσθημάτων

Του εἰς τὴν βαρυνενθοῦσαν οἰκογένειαν, ἰδιαι-
τάτα δὲ πρὸς τὸν ἀπαρηγόρητον ἀδελφὸν τῆς
θανούσης, ἓνα τῶν κυριωτέρων καὶ ἐπὶ ὀρθο-
φροσύνῃ διακρινομένων κοινοτικῶν μοχλῶν
τῆς ἐρατεινῆς καὶ πιτυοστεφάνου ταύτης νή-
σου.

Τὸ πληξάν τὰ αἰμάσσοντα στήθη τοῦ πο-
λυτλήμονος συζύγου καὶ τοῦ δυσμοίρου καὶ
ταλαιπώρου ἀδελφοῦ εἶναι τοσοῦτον μέγα,
ὥστε στεροῦμαι λόγων πρὸς παραμυθίαν, τὴν
δ' ἐπὶ τούτῳ λύπην αὐτῶν δύνανται ν' ἀνα-
κουφίσωσι τὰ διδάγματα τῆς ἀωομήτου ἡμῶν
πίστεως, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἀληθῆς Χριστιανὸς
κορηπιδούμενος ἐπὶ τῆς ἰδέας τῆς ἀθανα-
σίας τῆς ψυχῆς θεωρεῖ τὸν θάνατον ὡς ἀρ-
χὴν νέας πνευματικῆς ζωῆς, τὸν δὲ τάφον οὐ
μόνον φυλακὴν τοῦ θνητοῦ σαρκίου, ἀλλὰ
συγχρόνως καὶ γέφυραν, δι' ἧς ἡ ψυχὴ μετα-
βαίνει εἰς τὴν τῆς αἰωνιότητος χώραν. Naί,
ἡ πίστις ὅτι ἡ ὑφ' ἡμῶν θρηγουμένη δὲν ἀπώ-
λετο, ἀλλὰ ζῆ μεταφυτευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
εἰς τὰ οὐράνια δώματα, μετριάζει τῆς ἀπελ-
πισίας τοὺς γόους καὶ τῆς ἀπανοίας τοὺς στε-
ναγμούς. Μόνος ἀληθῶς ὁ Ὑψιστος δύνα-
ται νὰ ἐπιχύσῃ τὸ βάλαμον τῆς παραμυ-
θίας ἐν τῇ αἰμασσοῦσῃ καρδίᾳ τῶν βαρυνεν-
θούτων, μόνος Αὐτὸς δύναται νὰ παράσχῃ
τὴν ψυχικὴν αὐτῶν ἀνακούφισιν καὶ ἐνσταλά-
ξῃ ἐν ταῖς καιρίως βληθείσαις καρδίαις αὐτῶν

τὸ θεῖον καὶ οὐράνιον φάρμακον τῆς ὑπομο-
νῆς καὶ παρηγορίας.

Ἦδη, ὃ προσφιλεῖς νεκρά, ἀνάβηθι εἰς
τοὺς οὐρανοὺς καὶ δώσει σοι ὁ Κύριος «τὸν
στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀποκ. β' 10). Ἡ μνή-
μη σου θὰ παραμείνῃ ἐσαεὶ ἀγήρως ἐν τῷ
βάθει τῆς καρδίας ἡμῶν, οἵτινες ἐξετιμήσα-
μεν τὰ πάναγνα αἰσθήματα τῆς ἀγλαωιάτης
ψυχῆς σου. Ἀναπαύου εἰς τὴν μακαρίαν μο-
νὴν τῶν πνευμάτων, ἐνθα τὰ πάντα φαιδρά,
γαλήνια, ἄδολα, οἷα ἦτο ἡ καρδία σου. Ἀνά-
βηθι ἐκεῖ, ἐνθα τοσοῦτον ἐβιάσθης νὰ συναν-
τήσῃς τοὺς προσφιλεῖς σου γονεῖς, οἵτινες σὲ
ἀναμένουσι καὶ σπεύδουσι νῦν ἀγαλλόμενοι
νὰ σὲ ὑποδεχθῶσι, νὰ σὲ περιπτυχθῶσι καὶ
νὰ σὲ ἐναγκαλισθῶσι. Πορεύου, ἀρίκλαυστε
γύναι, καὶ δεήθητι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ὅπως ἐν τῷ θείῳ αὐτοῦ ἐλέει ἐνσταλάξῃ βάλ-
σαμον παραμυθίας εἰς τὴν ὀλοφυρομένην καρ-
δίαν τῶν τὴν ἀφ' ἡμῶν μετάστασιν σου πε-
ριαλγῶς ἀποκλαιόντων περιλημένων σοι συμ-
βίου καὶ ἀδελφοῦ, δωρήσῃται δ' ἅμα αὐτοῖς
ὑγείαν ἀστεμφῆ καὶ ἀκλόνητον καὶ τὴν θεῖαν
αὐτοῦ εὐλογίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἡμετέρας κοι-
νότητος, ἧς χρήσιμα μέλη τυγχάνουσι. Naί,
ἀπελθε, ὃ ἀγνή ψυχὴ τῆς Μαρίκας Ἀκριβῆ
εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τῶν μακάρων, καὶ
στήθι ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῶν Ἀγγέλων, διότι τοιαύ-
τη σοὶ ἀρμόζει κατοικία. Ἀναπαύου λοιπὸν

έν εἰρήνῃ ἀποδεχομένη τὸν τελευταῖον τοῦ-
τον ἀσπασμόν, τὸν ἐπιφωνούμενον ἤδη δι'
έμοῦ ἐκ μέρους τῆς ἀγίας φιλίας.

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ σοῦ βίου καὶ τῶν
σῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν. Αἰωνία καὶ τρεῖς
αἰωνία εἴη ἡ μνήμη σου, ᾧ προσφιλῆς γύ-
ναι, Μαρίκα Ἀκριβῆ.

Χαῖρε τὸ ἔσχατον χαῖρε.

Καλὴν ἀντάμωσιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ·

Τὸ ὑπὸ τῆς βαρυνενοῦσης οἰκογενείας δημο-
σιευθέν διὰ τοῦ τύπου **Εὐχαριστήριον** ἔχει ὡς ἑξῆς :

Βαθύτατα συγκινημένοι διὰ τὰς ἀπείρους ἐν-
δείξεις ἀγάπης καὶ συμπιεθείας ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπω-
λείᾳ, ἣν ὑπέστημεν διὰ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλε-
σταίας ἡμῶν συζύγου καὶ ἀδελφῆς

ΜΑΡΙΚΑΣ Γ. ΑΚΡΙΒΗ

καθῆκον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ
θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς διαφοροτρόπως μετα-
σχόντας τοῦ πένθους ἐπὶ τῇ πληξιάσῃ ἡμᾶς συμφορᾷ.

Καὶ πρῶτιστα καθυποβάλλομεν τὴν αἰδίον ἡμῶν
εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην κ. Φώτιον τὸν Β', ἀρχαῖον οἰκογενεια-
κὸν φίλον, ἀγαθυνθέντα ν' ἀντιπροσωπευθῆ κατὰ τὴν
κηδεῖαν διὰ τοῦ ἱερολογιωτάτου Τριτεύοντος.

Εἶτα θερμὰς εὐχαριστίας ἀπονέμομεν πρὸς τοὺς
εὐγενοφρόνως προστάντας τῆς κηδεῖας σεβαστοὺς φί-
λους Μητροπολίτας Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶν καὶ
Εἰρηνοπόλεως κ. Κωνσταντῖνον, οἵτινες ἐπέδειξαν
μέγα ἐνδιαφέρον καὶ ἰδιαιτέραν μέριμναν οὐ μόνον
κατὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς αἰοιδίμου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν
ἐνσκήψασαν συμφορὰν.

Ὅλοψύχους εὐχαριστίας ἐκφράζομεν πρὸς τὸν Σε-
βασμιώτατον Μητροπολίτην Χαλκηδόνος κ. Ἀγα-
θάγγελον, ἀντιπροσωπευθέντα ἐν τῇ κηδεῖᾳ διὰ τοῦ

ἱεροκήρυκος τῆς ἑπαρχίας κ. Κ. Γλυνοῦ, πρὸς τὸν Γενικὸν Πρόξενον τῆς Αὐστρίας, συνοδεύσαντα τὸν νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου, πρὸς τὸν διοικητὴν καὶ ἀρχιγραμματεῖν Πριγκηπονήσων, τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας Μπομόντι καὶ πρὸς τὴν Ἐφοροεπιτροπὴν τῆς Κοινότητος Χάλκης, τοὺς τιμήσαντας αὐτοπροσώπως τὴν κηδεῖαν.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τοὺς καταθέσαντας στεφάνους, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν Ἑταιρείαν Μπομόντι, καταθέσασαν λίαν βαρύτιμον ἐκ φυσικῶν ἀνθέων στέφανον, καὶ τὴν κ. Βασιλικὴν Σεφέρογλου, πολυτελέστατον καταθέσασαν στέφανον καὶ ἀδελφικὸν ἐπιδειξαμένην ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας τῆς αἰοιδίμου.

Εὐκρινῶς εὐχαριστοῦμεν καὶ πάντας τοὺς διαφοροτρόπως ἐκδηλώσαντας τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὸ πένθος ἡμῶν εἴτε διὰ τηλεγραφημάτων εἴτε διὰ γραμμάτων.

Ἀπευθύνομεν εὐκρινεῖς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ἐφοροεπιτροπὴν τῆς Κοινότητος Πριγκήπου, τὴν λαβοῦσαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Κ. Τεπερίκογλου τιμητικὰς ἐπὶ τῇ περιστάσει ἀποφάσεις καὶ ἐπιπέψασαν ὅπως διεξαχθῇ ἡ κηδεῖα λίαν εὐπρεπῶς καὶ ἐν τάξει.

Θερμὰς εὐχαριστίας ἐκφράζομεν καὶ πρὸς τοὺς εὐγενῶς μετасχόντας τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, τὸν ἡγούμενον τῆς ἐν Πριγκήπῳ ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβον, τὸν ἱερόν κληρὸν τῶν νήσων Πριγκήπου, Χάλκης καὶ Ἀντιγόνης καὶ τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Σεραφεῖμ Κρασᾶν.

Ἰδιαιτέρως ἐκφράζομεν ἑγκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς τὸν φίλιτον Ἀρχοντα Μέγαν Πρωτέδικον κ. Γ. Παπαδόπουλον, τὸν θρηνήσαντα ἐν τῷ ναῷ τὴν

ἀείμνηστον εὐφραδέστατα διὰ συγκινητικωτάτου καὶ καλλιπεσάτου ἐπικηδείου λόγου.

Ἐπίσης θερμὰς εὐχαριστίας ἐκφράζομεν πρὸς τὸν προΐστάμενον Πριγκήπου ἀρχιμανδρίτην κ. Ἀγαθάγγελον Ἰωαννίδην, πρὸς τὴν κ. καὶ τὸν κ. Πρ. Κανίογλου, ἀγαπητοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους, διὰ τὸ ἀδελφικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τοὺς ἀφειδεῖς τῶν κόπους, καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. Ἰωάν. Θεοδορίδην, Νικ. Δημόπουλον καὶ Νικ. Σύδαν, ἐκδηλώσαντας πρὸς ἡμᾶς τὴν θερμὴν αὐτῶν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην καὶ κατὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς μακαρίτιδος καὶ κατὰ τὴν ἀνεπαρόρθωτον συμφορὰν τὴν ὁποίαν ὑπέστημεν.

Ὁ βαρυνενθῶν σύζυγος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΒΗΣ

Ὁ βαρυνενθῶν ἀδελφός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΤΣΟΒΙΤΣ

© SIMANOCILIO

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and blurring.

OTISDOMINUSIS

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and blurring.

